



UOHSX00KD34G

## ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE



# ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-S0699/2024/VZ  
Číslo jednací: ÚOHS-39541/2024/500

Brno 18. 10. 2024

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 ve spojení s § 270 odst. 5 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, ve věci spáchání přestupků podle § 268 odst. 1 písm. b) citovaného zákona obviněným

- Fakultní nemocnice v Motole, příspěvková organizace, IČO 00064203, se sídlem V úvalu 84/1, 150 00 Praha,

v souvislosti se zadáváním veřejné zakázky „FN Motol – Externí spisové služby“ ve zjednodušeném podlimitním řízení, které bylo zahájeno uveřejněním výzvy k podání nabídky na profilu zadavatele dne 26. 4. 2023 pod systémovým číslem zadavatele P23V00243067,

**rozhodl** takto

### I.

**Obviněný** – Fakultní nemocnice v Motole, příspěvková organizace, IČO 00064203, se sídlem V úvalu 84/1, 150 00 Praha – **se dopustil přestupku podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. b) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění, tím, že stanovil zadávací podmínky veřejné zakázky „FN Motol – Externí spisové služby“ zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení, které bylo zahájeno uveřejněním výzvy k podání nabídky na profilu zadavatele dne 26. 4. 2023 pod systémovým číslem zadavatele P23V00243067, v rozporu s § 36 odst. 1 citovaného zákona ve spojení se zásadami přiměřenosti a zákazu diskriminace stanovenými v § 6 odst. 1 a 2 citovaného zákona, když v rámci požadavků na technickou kvalifikaci podle § 79 odst. 2 písm. e) citovaného zákona v bodě 4.5. písm. b) zadávací dokumentace stanovil požadavek na předložení »NBÚ certifikátu dle zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací**

a o bezpečnostní způsobilosti; osvědčení na stupeň „Důvěrné“«, aniž obviněný odůvodnil, že by k přístupu k utajované informaci tohoto či vyššího stupně utajení při plnění citované veřejné zakázky mohlo dojít, a **bezdůvodně tak stanovil požadavek nepřiměřený předmětu veřejné zakázky vytvářející překážku v hospodářské soutěži, čímž znemožnil účast v soutěži o veřejnou zakázku dodavatelům, kteří nejsou držiteli výše uvedeného osvědčení, a zadal veřejnou zakázku, když dne 12. 7. 2023 uzavřel smlouvu s dodavatelem REISSWOLF likvidace dokumentů a dat, s.r.o., IČO 25097008, se sídlem U Dýchárny 1162, 278 01 Kralupy nad Vltavou.**

## II.

**Za spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí se obviněnému** – Fakultní nemocnice v Motole, příspěvková organizace, IČO 00064203, se sídlem V úvalu 84/1, 150 00 Praha – podle § 268 odst. 2 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění, **ukládá**

**pokuta ve výši 60 000 Kč (šedesát tisíc korun českých).**

Pokuta je splatná **do dvou měsíců** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

## III.

**Podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich**, ve znění pozdějších předpisů, v návaznosti na § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, **se obviněnému** – Fakultní nemocnice v Motole, příspěvková organizace, IČO 00064203, se sídlem V úvalu 84/1, 150 00 Praha – **ukládá**

**uhradit náklady řízení ve výši 2 500 Kč (dva tisíce pět set korun českých).**

Náklady řízení jsou splatné **do dvou měsíců** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

## ODŮVODNĚNÍ

### I. ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ

1. Obviněný – Fakultní nemocnice v Motole, příspěvková organizace, IČO 00064203, se sídlem V úvalu 84/1, 150 00 Praha (dále jen „obviněný“ nebo též „zadavatel“) – zahájil podle zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění (dále jen „zákon“), dne 26. 4. 2023 uveřejněním výzvy k podání nabídky na profilu zadavatele zjednodušené podlimitním řízení k zadání veřejné zakázky „FN Motol – Externí spisové služby“ pod systémovým číslem zadavatele P23V00243067 (dále jen „veřejná zakázka“). Předmětem plnění jsou dle bodu 2.2.1. zadávací dokumentace „*externí spisové služby (převoz a uložení zdravotnické dokumentace, vedení evidence dokumentace a její skartace)*“.
2. Dne 12. 7. 2023 uzavřel obviněný s vybraným dodavatelem – REISSWOLF likvidace dokumentů a dat, s.r.o., IČO 25097008, se sídlem U Dýchárny 1162, 278 01 Kralupy nad Vltavou (dále jen „vybraný dodavatel“) – smlouvu o poskytování služeb s číslem smlouvy 2304120178 na předmět plnění veřejné zakázky (dále jen „smlouva“).

## II. POSTUP ÚŘADU PŘED ZAHÁJENÍM ŘÍZENÍ O PŘESTUPKU

3. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), jako orgán příslušný podle § 248 ve spojení s § 270 odst. 5 zákona, k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání veřejné zakázky a pro zvláštní postupy podle části šesté zákona, jakož i k projednávání přestupků podle tohoto zákona, obdržel dne 30. 11. 2023 podnět z téhož dne k prošetření postupu zadavatele při zadávání veřejné zakázky (dále jen „podnět“).
4. Pisatel podnětu – Národní bezpečnostní úřad, organizační složka státu, IČO 68403569, se sídlem Na Popelce 2/16, Košíře, 15000 Praha 5 (dále jen „NBÚ“) – v podnětu uvedl, že zadavatel stanovil požadavek na prokázání technické kvalifikace spočívající v předložení osvědčení podnikatele pro přístup k utajovaným informacím pro stupeň utajení „Důvěrné“. Dle NBÚ se však předmět plnění veřejné zakázky utajovaných informací nijak netýkal, protože dotčený požadavek považuje za nadbytečný, diskriminační a omezující hospodářskou soutěž. NBÚ vyjádřil přesvědčení, že výše uvedeným jednáním obviněného mohlo dojít k porušení povinností zadavatele stanovených zákonem.
5. Přípisem ze dne 8. 12. 2023 vyzval Úřad obviněného k zaslání vyjádření k obsahu podnětu a dokumentace o zadávacím řízení.
6. Dne 18. 12. 2023 Úřad obdržel vyjádření obviněného k podnětu z téhož dne. V citovaném vyjádření obviněný Úřad mj. informoval, že dokumentaci o zadávacím řízení poskytl způsobem stanoveným v ustanovení §262a odst. 1 zákona prostřednictvím certifikovaného elektronického nástroje Tender arena.

### ***Vyjádření obviněného k podnětu***

7. Obviněný konstatuje, že předmětem veřejné zakázky je manipulace se zdravotnickou dokumentací, včetně jejího uskladnění v prostorách dodavatele mimo areál FN Motol, přičemž se jedná o přibližně 50 000 svazků zdravotnické dokumentace, která obsahuje záznamy nejen běžných občanů, ale také osob veřejně známých a politicky činných. Obviněný uvádí, že zdravotnická dokumentace, jak je definována v zákoně č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (dále jen „zákon o zdravotních službách“), zahrnuje veškeré záznamy a informace týkající se poskytnuté zdravotní péče pacientovi, přičemž tato dokumentace spadá podle čl. 9 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (dále jen „GDPR“) do zvláštní kategorie osobních údajů. Tyto osobní údaje, které jsou svou povahou mimořádně citlivé, vyžadují zvláštní ochranu, protože jejich zpracování by mohlo přinést vážná rizika pro základní práva a svobody dotčených osob, konkrétně pacientů.
8. Dle obviněného se na celý proces vedení zdravotnické dokumentace vztahuje ochrana stanovená GDPR, přičemž uložení (archivace) této dokumentace je jedním ze způsobů zpracování osobních údajů. Obviněný tvrdí, že má jakožto správce osobních údajů povinnost

prokázat soulad nejen s principy uvedenými v čl. 5 GDPR. Dle obviněného GDPR v člancích 5, 9 a 32 stanovuje, že zpracování zvláštních kategorií osobních údajů musí být zabezpečeno odpovídajícími technickými a organizačními opatřeními, aby byla zajištěna vysoká úroveň bezpečnosti, včetně ochrany proti neoprávněnému přístupu. Obviněný zdůrazňuje, že mezi tato technická a organizační opatření patří také ochrana proti neoprávněnému přístupu, ztrátě či zničení zdravotnické dokumentace.

9. Obviněný uvádí, že podle čl. 42 GDPR existuje možnost získat osvědčení od nezávislého třetího subjektu, který potvrzuje, že správce, (FN Motol) nebo zpracovatel, (uchazeč) dodržuje zásady zpracování osobních údajů, avšak v současné době není v České republice možné takové osvědčení získat. Obviněný dále uvádí, že Ministerstvo zdravotnictví ČR a Úřad pro ochranu osobních údajů dosud nevydaly žádné specifické pokyny nebo doporučení týkající se uložení zdravotnické dokumentace, které by zajišťovaly odpovídající míru ochrany citlivých osobních údajů obsažených ve zdravotnické dokumentaci a je tak zcela na odpovědnosti správců, resp. poskytovatelů zdravotních služeb, aby stanovili pravidla odpovídající požadovanému standardu ochrany osobních údajů, jak je stanoveno platnými právními předpisy ČR a EU.
10. Dle obviněného, přestože zdravotnická dokumentace není klasifikována jako utajovaná informace podle zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti (dále jen „zákon o ochraně utajovaných informací“), vyžaduje podobnou úroveň ochrany kvůli obsahu citlivých osobních údajů. Podle obviněného je tak osvědčení NBÚ ve stupni „Důvěrné“ zcela relevantní a vhodné v kontextu zabezpečení zdravotnické dokumentace, protože získání tohoto osvědčení zahrnuje splnění národních standardů ochrany utajovaných informací a poskytuje specifické řešení pro bezpečné zacházení s informacemi, které vyžadují zvláštní ochranu. Volba doložení osvědčení NBÚ pro kategorii „Důvěrné“ ve veřejné zakázce na externí archivaci zdravotnické dokumentace je tak dle obviněného odůvodněná jeho přímou relevancí pro ochranu citlivých zdravotních údajů, neboť osvědčení NBÚ prokazuje vyšší míru zabezpečení informací vyžadujících vyšší stupeň ochrany. Uvedený přístup dle obviněného odpovídá specifickým potřebám zabezpečení citlivých osobních údajů při manipulaci, archivaci a skartaci zdravotnické dokumentace, což z něj činí nejvhodnější volbu pro splnění legislativních požadavků a ochranu citlivých informací pacientů.
11. Obviněný zdůrazňuje, že v dané situaci je nutné zvážit poměr oprávněného zájmu zamezit úniku citlivých osobních informací značného množství pacientů, zahrnující politicky a jinak exponované osoby vůči možnosti omezení okruhu možných dodavatelů. Dle obviněného je ze seznamu zveřejněném na webu NBÚ patrné, že v České republice existuje značné množství subjektů, které disponují osvědčením ve stupni utajené „Důvěrné“. Obviněný uzavírá, že doložení osvědčení NBÚ je u obdobných veřejných zakázek běžné a slouží k zajištění co nejvyšší ochrany citlivých osobních údajů.
12. Na základě výše uvedeného se obviněný domnívá, že při stanovení zadávacích podmínek veřejné zakázky postupoval v souladu s platnou právní úpravou, pročež navrhuje, aby Úřad zohlednil jeho výše uvedenou argumentaci a podnět vyřídil tak, že neshledá důvody pro zahájení správního řízení z moci úřední.

**III. PRŮBĚH ŘÍZENÍ O PŘESTUPKU**

13. Vzhledem k tomu, že Úřad považoval skutková zjištění za dostatečná, vydal dne 4. 9. 2024 příkaz č. j. ÚOHS-33609/2024/500 ze dne 3. 9. 2024 (dále jen „příkaz“), kterým rozhodl o tom, že se obviněný dopustil přestupků podle § 268 odst. 1 písm. b) zákona tím, že stanovil zadávací podmínky veřejné zakázky v rozporu s § 36 odst. 1 zákona ve spojení se zásadami přiměřenosti a zákazu diskriminace stanovenými v § 6 odst. 1 a 2 zákona, když v rámci požadavků na technickou kvalifikaci podle § 79 odst. 2 písm. e) zákona v bodě 4.5. písm. b) zadávací dokumentace stanovil požadavek na předložení *»NBÚ certifikátu dle zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti; osvědčení na stupeň „Důvěrné“«*, aniž obviněný odůvodnil, že by k přístupu k utajované informaci tohoto či vyššího stupně utajení při plnění veřejné zakázky mohlo dojít. Úřad konstatoval, že obviněný uvedeným bezdůvodně stanovil požadavek nepřiměřený předmětu veřejné zakázky vytvářející překážku v hospodářské soutěži, čímž znemožnil účast v soutěži o veřejnou zakázku dodavatelům, kteří nejsou držiteli výše uvedeného osvědčení, a zadal veřejnou zakázku, když dne 12. 7. 2023 uzavřel smlouvu s dodavatelem REISSWOLF likvidace dokumentů a dat, s.r.o., IČO 25097008, se sídlem U Dýchárny 1162, 278 01 Kralupy nad Vltavou. Ve výroku II. příkazu uložil Úřad obviněnému za spáchání uvedeného přestupku pokutu ve výši 60 000 Kč.
14. Doručením příkazu obviněnému dne 4. 9. 2024 bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 46 odst. 1 a § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a ve spojení s § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, zahájeno řízení o přestupku.
15. Účastníkem řízení o přestupku je podle § 256 zákona obviněný.
16. Proti uvedenému příkazu podal obviněný dne 11. 9. 2024 odpor ze dne 10. 9. 2024 (dále jen „odpor obviněného“). Podle § 150 odst. 3 správního řádu se podáním odporu příkaz ruší a řízení pokračuje, přičemž lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu.

**Odpor obviněného**

17. Obviněný úvodem uvádí, že vyjádření ze dne 18. 12. 2023, které Úřadu poskytl na základě výzvy Úřadu ze dne 8. 12. 2023 dle jeho přesvědčení jasně odůvodňuje a opravňuje požadavek obviněného na předložení osvědčení NBÚ ve stupni „Důvěrné“, které je slovy obviněného *„relevantní a vhodné v rámci kontextu zabezpečení zdravotnické dokumentace.“*
18. Dle obviněného Úřad k výše uvedenému vyjádření přistoupil čistě mechanicky a nezohlednil rizika, jimž zadavatel při přesouvání zdravotnické dokumentace do externích prostor jiného subjektu čelí.
19. Obviněný v odporu opakuje svoji argumentaci, kterou předložil ve svém vyjádření ze dne 18. 12. 2023 (viz body 7.-11. tohoto rozhodnutí) a shrnuje, že zadávací podmínky byly nastaveny dle jeho odůvodněných potřeb vzhledem k praktické využitelnosti *„předmětu plnění ve vztahu k jeho co nejhospodárnějšímu využití“*. Dle obviněného zadávací podmínky žádným způsobem některé dodavatele neznevýhodnily ani nediskriminovaly.

20. Závěrem obviněný vyjadřuje přesvědčení, že postupoval plně v souladu s právní úpravou a navrhuje, aby Úřad v dalším řízení zohlednil jeho argumentaci a rozhodl způsobem, že se obviněný nedopustil porušení zákona.

#### **Další průběh řízení o přestupku**

21. Usnesením ze dne 11. 9. 2024 Úřad určil obviněnému lhůtu, ve které byl podle § 36 odst. 1 správního řádu oprávněn navrhnout důkazy a činit jiné návrhy a podle § 36 odst. 2 správního řádu oprávněn vyjádřit v řízení své stanovisko.

#### **Vyjádření obviněného**

22. Dne 23. 9. 2024 Úřad obdržel vyjádření obviněného z téhož dne k usnesení Úřadu ze dne 11. 9. 2024, v jehož úvodu obviněný zrekapituloval svoji argumentaci uvedenou ve vyjádření obviněného ze dne 18. 12. 2023 (viz body 7.-11. odůvodnění tohoto rozhodnutí).
23. Obviněný následně podrobně odůvodňuje svůj požadavek na předložení osvědčení NBÚ ve stupni „Důvěrné“. Obviněný předně uvádí, že zdravotnická dokumentace je dle zákona o zdravotních službách definována jako souhrn záznamů a informací týkající se poskytování zdravotní péče jednotlivým pacientům, přičemž tato je dle čl. 9 GDPR považována za zvláštní kategorii osobních údajů. Dle obviněného uvedené znamená, že zdravotnická dokumentace zahrnuje citlivé informace o zdravotním stavu pacienta, přičemž zpracování těchto údajů vyžaduje zvýšené požadavky na technická a organizační opatření, jelikož sebou nese závažná rizika, jež mohou mít zásadní dopady do základních práv a svobod pacientů, pročež je při jejich zpracování nezbytné zajistit její ochranu v souladu s GDPR. Dle obviněného je třeba postupovat dle čl. 5 GDPR a podle článků upravujících bezpečnost a odpovědnost při nakládání s osobními údaji.
24. Obviněný následně uvádí, že GDPR zpracovatelům a správcům ukládá povinnost zavést dostatečné technické a organizační záruky pro ochranu osobních údajů, přičemž uvedené platí obzvlášť pro zpracování zvláštních kategorií osobních údajů, do kterých dle obviněného spadají údaje vypovídající o zdravotním stavu.
25. Dle obviněného je v čl. 28 uložena správcům povinnost, aby zpracovatelé poskytovali dostatečné záruky, že zpracování probíhá v souladu s právními předpisy a zajišťuje ochranu práv pacientů, přičemž uvedené ustanovení správcům stanovuje rovněž povinnost uzavřít se zpracovatelem smlouvu jasně definující podmínky zpracování osobních údajů.
26. Obviněný uvádí čl. 32 GDPR zpracovatelům ukládá povinnost implementovat technická a organizační opatření zajišťující důvěrnost, integritu, dostupnost a odolnost systémů zpracování a ochranu před neoprávněným přístupem, ztrátou či zničením údajů. Obviněný konstatuje, že nařízení stanovuje rovněž požadavek na uplatnění principů záměrné a standardní ochrany osobních údajů z čehož vyvozuje, že ochrana musí být začleněna již do návrhu a vývoje systému zpracování. Dle obviněného stejný přístup platí i při výběru zpracovatelů, kteří musí být schopni implementovat odpovídající bezpečnostní standardy přizpůsobené míře rizika, jež je se zpracováním dokumentace spojené.

27. Obviněný následně připouští, že zdravotnická dokumentace není klasifikována jako utajovaná informace dle zákona o utajovaných informacích, dle obviněného však její citlivá povaha vyžaduje vysokou úroveň ochrany, přičemž osvědčení NBÚ ve stupni „Důvěrné“ je pro obviněného záměrné, resp. srovnatelné opatření zajišťující vysoké úrovně fyzické ochrany zdravotnické dokumentace. Dle obviněného tímto požadavkem obviněný překračuje minimální požadavky stanovené v GDPR, což dle obviněného ukazuje jeho odpovědný přístup k ochraně osobních údajů pacientů a ke správě údajů. Obviněný uvádí, že jeho požadavek je součástí jeho širší strategie, jež směřuje k zajištění nejvyšší možné bezpečnosti citlivých údajů. Obviněný doplňuje, že ačkoli je osvědčení NBÚ ve stupni „Důvěrné“ primárně určeno pro ochranu utajovaných údajů dle zákona o utajovaných informacích, poskytuje záruku odpovídající čl. 32 GDPR.
28. Obviněný uvádí, na jaké případy se osvědčení NBÚ ve stupni „Důvěrné“ vztahuje a uvedené následně porovnává s požadavky čl. 32 GDPR. Obviněný konstatuje, že posoudil alternativní způsoby zabezpečení, dle jeho přesvědčení však tyto nepokládal za „dostatečně robustní“ s ohledem na vysoká rizika, jež jsou spojena s neoprávněným přístupem, ztrátou nebo poškozením dokumentace, pročež dospěl k závěru, že požadovaná certifikace je nejvhodnějším a nejspolehlivějším nástrojem poskytujícím jasně definované bezpečnostní standardy a kontrolní mechanismy. Obviněný dále srovnává jiné certifikace zaměřené na digitální zpracování dokumentace a uvádí, že certifikace NBÚ poskytuje ucelené řešení pro ochranu fyzických dokumentů, pročež obviněný zaměřující se na archivaci zdravotnické dokumentace v listinné podobě považuje za zásadní klást důraz na opatření fyzické bezpečnosti. Z uvedených důvodů obviněný považuje osvědčení NBÚ ve stupni „Důvěrné“ za nejvhodnější záruku ochrany listinné zdravotnické dokumentace.
29. Ve svém vyjádření obviněný následně uvádí vyhlášky, které jsou dle jeho přesvědčení relevantní pro zpracování osobních údajů dle GDPR, kdy jejich působnost přirovnává k jednotlivým požadavkům stanoveným v GDPR.
30. Obviněný konstatuje, že v České republice dosud neexistuje systém certifikace zpracovatelů dle čl. 42 GDPR, pročež obviněný proaktivně zvolil národní certifikaci NBÚ pokrývající oblast fyzické a personální bezpečnosti svědčící o schopnosti zpracovatele splnit přísné požadavky na fyzickou ochranu dokumentů. Dle obviněného totiž tato certifikace splňuje jak požadavky GDPR, současně však tyto požadavky doplňuje a posiluje za pomoci jasně stanovených postupů pro fyzickou a personální bezpečnost, které nejsou jinými nástroji běžně pokryty. Obviněný opakuje své tvrzení uvedené již výše ve svém vyjádření ohledně vhodnosti osvědčení NBÚ ve stupni „Důvěrné“ pro daný případ a uvádí, že přestože není toto osvědčení výslovně vyžadováno v GDPR, slouží jako důkaz o schopnosti zpracovatele zajistit vysokou úroveň zabezpečení, především pak v případě fyzické archivace dokumentů.
31. Dle obviněného se nadto Úřad v příkazu dopustil mechanické aplikace zákona o ochraně utajovaných informací. Obviněný předně cituje body 47. a 48. odůvodnění dotčeného příkazu, ve kterém se Úřad mj. zabýval případy kdy je možné osvědčení NBÚ ve stupni „Důvěrné“ požadovat a uvádí, že náhled Úřadu na celou problematiku je velmi zjednodušený a teoretický. Obviněný uvádí, že netvrdí, že by vyžazení údajů uvedených ve zdravotnické dokumentaci

bylo sto ohrožit zájmy České republiky. Dle názoru obviněného různé právní předpisy vyžadují obdobnou ochranu utajované informace ve stupni „Důvěrné“ dle zákona o ochraně utajovaných informací, přičemž však pro zdravotnickou dokumentaci žádná certifikační autorita, která by spolehlivě způsobem ověřila, že subjekt spravující zdravotnickou dokumentaci je dostatečně bezpečný a důvěryhodný, neexistuje.

32. Obviněný uvádí, že osvědčení NBÚ ve stupni „Důvěrné“ považuje za minimální bezpečnostní standard zajišťující mu, že se zdravotnickou dokumentaci čítající 250 000 pacientů nebude disponovat subjekt, jehož důvěryhodnost není žádným způsobem ověřena.
33. Dle obviněného si Úřad zřejmě neuvědomuje klíčový fakt, a sice, že ačkoli v teoretické rovině je v zadávacích podmínkách možné nastavit obchodní a sankční podmínky tak, aby byla zdravotnická dokumentace uložena bezpečně a odpovídajícím způsobem, dle obviněného je však třeba zohlednit nejen teoretickou, ale i praktickou stránku věci. Obviněný poukazuje na rizika spojená s možným úpadkem, podvodným jednáním nebo jinými okolnostmi, které mohou ovlivnit schopnost dodavatele dostát svým závazkům. Dle obviněného tato rizika zásadním způsobem snižuje požadavek na předložení dotčeného certifikátu NBÚ pro stupeň utajení „Důvěrné“. Obviněný zdůrazňuje, že získání této certifikace není jednoduché a zaručuje vyšší bezpečnost a důvěryhodnost dodavatele ve srovnání s ostatními dodavateli.

#### **Další průběh řízení o přestupku**

34. Usnesením ze dne 25. 9. 2024 Úřad obviněnému stanovil lhůtu, ve které se mohl podle § 261 odst. 3 zákona vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Obviněný se ve stanovené lhůtě, ani později, k podkladům rozhodnutí nevyjádřil.

#### **IV. ZÁVĚRY ÚŘADU**

35. Úřad přezkoumal na základě § 248 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména dokumentace související s předmětnou veřejnou zakázkou, vyjádření obviněného a odporu a rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrocích tohoto rozhodnutí. Ke svému rozhodnutí Úřad uvádí následující rozhodné skutečnosti.

#### **K výroku I. tohoto rozhodnutí**

##### ***Relevantní ustanovení zákona***

36. Podle § 6 odst. 1 zákona zadavatel při postupu podle zákona musí dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti.
37. Podle § 6 odst. 2 zákona musí zadavatel ve vztahu k dodavatelům dodržovat zásadu rovného zacházení a zákazu diskriminace.
38. Podle § 36 odst. 1 zákona nesmí být zadávací podmínky stanoveny tak, aby určitým dodavatelům bezdůvodně přímo nebo nepřímo zaručovaly konkurenční výhodu nebo vytvářely bezdůvodné překážky hospodářské soutěže.
39. Podle § 37 odst. 1 písm. a) zákona zadavatel může stanovit podmínky účasti v zadávacím řízení jako podmínky kvalifikace.



40. Podle § 53 odst. 4 zákona zadavatel ve zjednodušeném podlimitním řízení může použít jednotlivá pravidla pro zadávací řízení pro nadlimitní režim. Zadavatel může použít i jiná kritéria kvalifikace dodavatele, než jsou uvedena v části čtvrté; ustanovení § 81 až 85, § 87 a 88 se použijí obdobně. Doklady o kvalifikaci předkládají dodavatelé v nabídkách v kopiích a mohou je nahradit čestným prohlášením nebo jednotným evropským osvědčením pro veřejné zakázky podle § 87. Zadavatel si může v průběhu zadávacího řízení vyžádat předložení originálů nebo úředně ověřených kopií dokladů o kvalifikaci. Doklady prokazující základní způsobilost podle § 74 a profesní způsobilost podle § 77 odst. 1 musí prokazovat splnění požadovaného kritéria způsobilosti nejpozději v době 3 měsíců přede dnem podání nabídky. Zadavatel není oprávněn provést snížení počtu účastníků zadávacího řízení podle § 111 nebo snížení počtu předběžných nabídek podle § 112. Pro technické podmínky veřejné zakázky na stavební práce se § 92 použije obdobně.
41. Podle § 73 odst. 6 zákona pokud zadavatel požaduje prokázání ekonomické nebo technické kvalifikace, musí v zadávací dokumentaci přiměřeně vzhledem ke složitosti a rozsahu předmětu veřejné zakázky stanovit, která kritéria ekonomické nebo technické kvalifikace požaduje a minimální úroveň pro jejich splnění.
42. Podle § 79 odst. 1 věty první zákona stanoví zadavatel kritéria technické kvalifikace za účelem prokázání lidských zdrojů, technických zdrojů nebo odborných schopností a zkušeností nezbytných pro plnění veřejné zakázky v odpovídající kvalitě.
43. Podle § 79 odst. 2 písm. e) zákona může zadavatel k prokázání kritérií technické kvalifikace požadovat popis technického vybavení, popis opatření dodavatele k zajištění kvality nebo popis zařízení pro výzkum.
44. Podle § 268 odst. 1 písm. b) zákona se zadavatel dopustí přestupku tím, že stanoví zadávací podmínky v rozporu se zákonem a zadá veřejnou zakázku, uzavře rámcovou dohodu nebo se soutěž o návrh považuje po výběru návrhu za ukončenou.

#### ***Relevantní ustanovení dalších právních předpisů***

45. Podle § 2 písm. a) zákona o ochraně utajovaných informací se utajovanou informací pro účely tohoto zákona rozumí informace v jakémkoliv podobě zaznamenaná na jakémkoliv nosiči označená v souladu s tímto zákonem, jejíž vyjádření nebo zneužití může způsobit újmu zájmu České republiky nebo může být pro tento zájem nevýhodné, a která je uvedena v seznamu utajovaných informací (§ 139),
46. Podle § 4 zákona o ochraně utajovaných informací se utajovaná informace klasifikuje stupněm utajení
  - a) Přísně tajné, jestliže její vyjádření neoprávněné osobě nebo zneužití může způsobit mimořádně vážnou újmu zájmům České republiky,
  - b) Tajné, jestliže její vyjádření neoprávněné osobě nebo zneužití může způsobit vážnou újmu zájmům České republiky,
  - c) Důvěrné, jestliže její vyjádření neoprávněné osobě nebo zneužití může způsobit prostou újmu zájmům České republiky,

d) Vyhrazené, jestliže její vyhrazení neoprávněné osobě nebo zneužití může být nevýhodné pro zájmy České republiky.

47. Podle § 53 odst. 1 věty druhé zákona o zdravotních službách je zdravotnická dokumentace souborem informací podle odstavce 2 vztahujících se k pacientovi, o němž je vedena.

48. Podle § 53 odst. 2 zákona o zdravotních službách zdravotnická dokumentace podle účelu jejího zaměření obsahuje

a) identifikační údaje pacienta, kterými jsou jméno, popřípadě jména, příjmení, datum narození, identifikátor pacienta přidělený podle zákona o elektronizaci zdravotnictví (dále jen „identifikátor pacienta“), rodné číslo, je-li přiděleno, číslo pojištěnce veřejného zdravotního pojištění, není-li tímto číslem rodné číslo pacienta, adresu místa trvalého pobytu na území České republiky, jde-li o cizince místo hlášeného pobytu na území České republiky a v případě osoby bez trvalého pobytu na území České republiky adresu bydliště mimo území České republiky,

b) pohlaví pacienta,

c) identifikační údaje poskytovatele, kterými jsou jméno, popřípadě jména, příjmení poskytovatele a adresu místa poskytování zdravotních služeb v případě fyzické osoby, obchodní firmu nebo název poskytovatele, adresu sídla nebo adresu místa podnikání v případě právnické osoby, identifikační číslo, bylo-li přiděleno, název oddělení nebo obdobné části, je-li zdravotnické zařízení takto členěno,

d) informace o zdravotním stavu pacienta, o průběhu a výsledku poskytovaných zdravotních služeb a o dalších významných okolnostech souvisejících se zdravotním stavem pacienta a s postupem při poskytování zdravotních služeb,

e) údaje zjištěné z rodinné, osobní a pracovní anamnézy pacienta, a je-li to důvodné, též údaje ze sociální anamnézy,

f) údaje vztahující se k úmrtí pacienta,

g) další údaje podle tohoto zákona nebo jiných právních předpisů upravujících zdravotní služby nebo poskytování zdravotní péče.

49. Podle čl. 32 odst. 1 GDPR s přihlédnutím ke stavu techniky, nákladům na provedení, povaze, rozsahu, kontextu a účelům zpracování i k různě pravděpodobným a různě závažným rizikům pro práva a svobody fyzických osob, provedou správce a zpracovatel vhodná technická a organizační opatření, aby zajistili úroveň zabezpečení odpovídající danému riziku, případně včetně:

a) pseudonymizace a šifrování osobních údajů;

b) schopnosti zajistit neustálou důvěrnost, integritu, dostupnost a odolnost systémů a služeb zpracování;

c) schopnosti obnovit dostupnost osobních údajů a přístup k nim včas v případě fyzických či technických incidentů;

d) procesu pravidelného testování, posuzování a hodnocení účinnosti zavedených technických a organizačních opatření pro zajištění bezpečnosti zpracování.

**Skutečnosti vyplývající z dokumentace o zadávacím řízení a další zjištěné skutečnosti**

50. V bodě 4.5. písm. b) zadávací dokumentace před změnou obviněný v rámci požadavků na technickou kvalifikaci podle § 79 odst. 2 písm. e) zákona stanovil požadavek na předložení „NBÚ certifikátu dle zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti; osvědčení na stupeň „TAJNÉ“.
51. V dokumentu s názvem „VYSVĚTLENÍ ZADÁVACÍ DOKUMENTACE Č. 3 ZE DNE 16. 5. 2023“ obviněný v rámci odpovědi na dotaz č. 12 uvedl následující »Zadavatel upravuje požadavek na stupeň utajení „Důvěrné“ a uvedený odstavec zadávací dokumentace nově zní: „Technickou kvalifikaci podle § 79 odst. 2 písm. e) ZZVZ, popis technického vybavení, opatření dodavatele k zajištění kvality požadovaného plnění splní účastník v tomto bodě předložením: b) NBÚ certifikátu dle zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti; osvědčení na stupeň „Důvěrné“.«.
52. Z dokumentu s názvem „PROTOKOL O PRVNÍM JEDNÁNÍ HODNOTÍCÍ KOMISE“ ze dne 5. 6. 2023 (dále jen „protokol o prvním jednání komise“) vyplývá, že obviněný obdržel celkem 3 nabídky, včetně nabídky od dodavatele Iron Mountain Česká republika s.r.o., IČO 25064631, se sídlem Zahradní 105, 252 61 Jeneč (dále jen „Iron Mountain s.r.o.“) a nabídky vybraného dodavatele.
53. Z tabulky nadepsané „Seřazení nabídek dle výše nabídkové ceny“ uvedené v bodě 4. protokolu o prvním jednání komise vyplývá, že dodavatel Iron Mountain s.r.o. nabídl nejnižší nabídkovou cenu.
54. V bodě 5. písm. a) protokolu o prvním jednání komise je uvedeno, že dodavatel Iron Mountain s.r.o. „neprokázal splnění kvalifikace“. K uvedenému je dále uvedeno, že dodavatel Iron Mountain s.r.o. „doložil certifikáty, které nejsou platné, účastník bude vyzván k doplnění v souladu s §46 ZZVZ.“.
55. V příloze č. 1 protokolu o prvním jednání komise s názvem „Protokol o posouzení splnění kvalifikace“ je v tabulce věnující se mj. splnění požadavku obviněného na prokázání technické kvalifikace podle § 79 odst. 2 písm. e) zákona pomocí „b) NBÚ certifikátu dle zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti; osvědčení na stupeň DŮVĚRNÉ“ dodavatelem Iron Mountain s.r.o. uvedeno „Ano doloženo (ale pouze pro osobu)“.
56. V bodě 3. dokumentu s názvem „PROTOKOL O DRUHÉM JEDNÁNÍ HODNOTÍCÍ KOMISE“ ze dne 8. 6. 2023 je uvedeno mj. následující »Účastník nedoložil požadovaný NBÚ certifikát dle zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti; osvědčení na stupeň „Důvěrné“ pro Iron Mountain Česká republika s.r.o. k jehož doplnění byl dle § 46 ZZVZ účastník vyzván, a který byl v rámci zadávací dokumentace zadavatelem požadován. Účastník uvádí v čestném prohlášení, že má zažádáno v NBÚ o certifikace na stupeň „Tajné“. Účastník není v současné době certifikován ani pro požadovaný stupeň „Důvěrné“. Účastník nesplnil podmínky stanovené zadavatelem a komise navrhuje vyloučení účastníka ze zadávacího řízení (...).«

57. V bodě 3. dokumentu s názvem „PROTOKOL O TŘETÍM JEDNÁNÍ HODNOTÍCÍ KOMISE“ ze dne 9. 6. 2023 (dále jen „protokol o třetím jednání komise“) je mj. uvedeno následující „*Hodnotící komise na svém druhém jednání navrhla vyloučit účastníka Iron Mountain Česká republika s.r.o. dle § 48 odst. 2 písm. a) a b) ZZVZ pro nesplnění kvalifikace.*“.
58. V bodě 4. protokolu o třetím jednání komise je mj. uvedeno následující „*Účastník Iron Mountain Česká republika s.r.o. byl vyloučen dle § 48 odst. 2 písm. a) a b) ZZVZ ze zadávacího řízení, nabídky byla vyřazena.*“.
59. Z Oznámení o výsledku zadávacího řízení v podlimitním režimu (ev. č. Z2023-030059 ve Věstníku veřejných zakázek) vyplývá, že obviněný dne 12. 7. 2023 uzavřel smlouvu s vybraným dodavatelem.

### **Právní posouzení**

60. Úřad předně v obecné rovině uvádí, že zadávací podmínky jsou nejvýznamnějším zdrojem informací, na jejichž základě zpracovávají dodavatelé své nabídky, a proto zákon zadavateli ukládá povinnost vymezit jejich prostřednictvím veškeré podrobnosti nezbytné pro účast dodavatele v zadávacím řízení, přičemž mezi tyto zadávací podmínky patří i požadavky na prokázání technické kvalifikace (pokud je zadavatel stanoví, tedy pokud hodlá technickou kvalifikaci dodavatelů pro plnění veřejné zakázky ověřovat).
61. K požadavkům na technickou kvalifikaci Úřad v obecné rovině uvádí, že při posuzování takových požadavků zadavatele je třeba vycházet z jejich účelu, kterým je objektivním, transparentním a nediskriminačním způsobem zajistit, aby zadavatel vybíral dodavatele veřejné zakázky pouze z okruhu subjektů, jež poskytují záruky o své schopnosti veřejnou zakázku řádně, včas a v odpovídající kvalitě realizovat. Adekvátně nastavená kritéria technické kvalifikace jsou tedy „sítem“, které má zamezit účasti subjektů neschopných danou veřejnou zakázku řádně splnit. Zadavatel však také může vymezením kritérií technické kvalifikace, zejména stanovením příliš přísných kritérií prokázání způsobilosti dodavatele, výrazným způsobem ovlivnit okruh dodavatelů, mezi jejichž nabídkami bude v závěrečné fázi zadávacího řízení vybírat. Stanovení konkrétních kritérií technické kvalifikace je tak sice plně v gesci zadavatele, ten je však při jejich výběru nucen respektovat jednotlivá zákonná ustanovení, v nichž se zároveň odráží i základní zásady postupu zadavatele uvedené v § 6 zákona. Pokud by požadavky zadavatele vybočovaly z jeho oprávněných potřeb ve vztahu k dané veřejné zakázce, porušil by zadavatel jednu ze zásad postupu zadavatele vymezených v § 6 odst. 1 zákona, a sice zásadu přiměřenosti, přičemž takovým postupem by mohlo zároveň dojít i k porušení zásady zákazu diskriminace (§ 6 odst. 2 zákona), protože takové stanovení požadavků na technickou kvalifikaci by mohlo nedůvodně omezit okruh potenciálních dodavatelů, kteří by byli, pakliže by zadavatel vymezil své požadavky v souladu se zásadou přiměřenosti, způsobilí ucházet se o veřejnou zakázku a následně veřejnou zakázku plnit, jelikož by jim byla dána (přiměřeným nastavením požadavků zadavatele) možnost se zadávacího řízení účastnit, resp. podat nabídku. Z uvedeného je tedy patrné, že zásada zákazu diskriminace je úzce spjata se zásadou přiměřenosti. Způsob nastavení kvalifikace zadavatelem je v maximální možné míře způsobilý omezit okruh potenciálních dodavatelů

(tedy omezit hospodářskou soutěž jako takovou), kteří mohou podat svoji nabídku v rámci zadávacího řízení, a proto kvalifikace musí být stanovena přiměřeně k předmětu veřejné zakázky. To, že mají být požadavky k prokázání kvalifikace nastaveny přiměřeně, vyplývá nejen ze samotných základních zásad vyjádřených v § 6 odst. 1 zákona, ale např. ve vztahu k požadavkům zadavatele na technickou kvalifikaci je toto výslovně stanoveno i v § 73 odst. 6 zákona, kde je konkrétně uvedeno, že „*Pokud zadavatel požaduje prokázání ekonomické nebo technické kvalifikace, musí v zadávací dokumentaci přiměřeně vzhledem ke složitosti a rozsahu předmětu veřejné zakázky stanovit (...) minimální úroveň pro jejich splnění.*“.

62. Úřad dále doplňuje, že pravidla pro zadávací podmínky (a tedy i pro požadavky na mj. technickou kvalifikaci) upravuje rovněž § 36 odst. 1 zákona, kde je stanoveno, že zadávací podmínky nemohou vytvářet bezdůvodné překážky hospodářské soutěže. Toto ustanovení jednak umožňuje zadavateli stanovovat zadávací podmínky (a to jak ve smyslu podmínek vztahujících se k osobě dodavatele, tak podmínek plnění veřejné zakázky, vč. samotného předmětu plnění) tak, aby byl prostřednictvím zadávané veřejné zakázky schopen naplnit své potřeby, na druhé straně však chrání férovou soutěž o veřejnou zakázku. V zadávacím řízení se přitom z povahy věci střetávají dva protichůdné principy, totiž omezení dodavatelů (způsobené zejména nastavením zadávacích podmínek zadavatelem, zejména ve vztahu k podmínkám účasti) mezi nimiž může proběhnout soutěž o nejvhodnější nabídku, pouze na ty, kteří splňují podmínky zadavatele, a u nichž je tak dán předpoklad kvalitního plnění v budoucnu, a na druhé straně obecný zájem na co nejširším zachování hospodářské soutěže. Je nepochybné, že po zadavateli nelze požadovat, aby stanovené zadávací podmínky měly na všechny dodavatele stejný dopad. Přesto případné omezení musí být vždy odůvodnitelné oprávněnými potřebami zadavatele a je to právě on, kdo musí unést důkazní břemeno, že se skutečně nejedná o bezdůvodnou překážku v hospodářské soutěži dodavatelů o veřejnou zakázku. Případným porušením se tak zadavatel nedopouští pouze porušení ustanovení § 36 odst. 1 zákona, ale také porušení základních zásad dle § 6 zákona. Při stanovení kritérií kvalifikace zadavatelem je tak zapotřebí kromě předmětu veřejné zakázky reflektovat i situaci na daném trhu, a to tak, aby na tomto trhu mohla být zachována soutěž. Zadavatel je tak s ohledem na dodržení základních zásad zadávacího řízení povinen stanovit kritéria technické kvalifikace takovým způsobem, aby zajistil rovné příležitosti všem dodavatelům, kteří jsou objektivně schopni předmětnou zakázku plnit.
63. Dále Úřad uvádí, že porušení zásady zákazu diskriminace nelze vztahovat jen na diskriminaci zjevnou (přímou), tedy případ, kdy zadavatel otevřeně postupuje jinak vůči jednotlivému dodavateli a jinak vůči dalším dodavatelům, ale též na diskriminaci skrytou (nepřímou). K tomu lze odkázat např. na rozsudek Krajského soudu v Brně, sp. zn. 62 Ca 29/2009 ze dne 16. 3. 2011, v němž citovaný soud mj. uvedl, že: "*K porušení zásady zákazu diskriminace může dojít např. tehdy, pokud zadavatel stanoví zcela nepřiměřené požadavky na prokázání splnění kvalifikace, v důsledku čehož účelově a v rozporu se zákonem omezí účast určité skupiny dodavatelů. Zadavatel je oprávněn využít prostor daný zákonem a prostřednictvím stanovení úrovně ekonomických a finančních kvalifikačních předpokladů nebo technických kvalifikačních předpokladů znevýhodnit některé dodavatele, to však pouze za předpokladu, že je to*

*odůvodněno objektivními okolnostmi a požadavky zadavatele nejsou nepřiměřené.*". Pro úplnost Úřad dodává, že přestože se závěry soudu učiněné ve výše uvedeném rozsudku vztahují k zákonu č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, lze je aplikovat rovněž i ve vztahu k zákonu, neboť princip zásady zákazu diskriminace zůstal i v souvislosti s nynější právní úpravou zachován, tedy nezměněn.

64. Úřad tedy shrnuje, že účelem požadavků na prokázání kvalifikace je objektivním, přiměřeným, transparentním a nediskriminačním způsobem zajistit, aby zadavatel vybíral dodavatele veřejné zakázky pouze z okruhu subjektů, kteří poskytují záruky o své schopnosti veřejnou zakázku řádně, včas a v odpovídající kvalitě realizovat. Zadavatel však nemůže vymezením kvalifikačních kritérií, zejména stanovením nepřiměřeně přísných kritérií prokázání způsobilosti dodavatele ovlivnit okruh dodavatelů tak, že se zadávacího řízení z důvodu nepřiměřeně nastavených kritérií kvalifikace nebude moci účastnit dodavatel, který by jinak byl objektivně způsobilý veřejnou zakázku realizovat. Zadavatel by se tak měl zdržet stanovení zadávacích podmínek, které omezují hospodářskou soutěž bezdůvodným zvýhodňováním nebo znevýhodňováním určitých dodavatelů, nemá-li příslušná zadávací podmínka oporu v legitimních (odůvodněných) potřebách zadavatele. Na případnou bezdůvodnost omezování hospodářské soutěže je nutné pohlížet právě z pohledu předmětu veřejné zakázky a z něj vyplývajících oprávněných požadavků zadavatele.
65. Úřad shora uvedené uzavírá, že je třeba nejen, aby požadavky na prokázání splnění kvalifikace byly odůvodněny předmětem veřejné zakázky, resp. byly stanoveny přiměřeně k rozsahu a složitosti předmětu veřejné zakázky a zadavatel je byl schopen objektivně odůvodnit, ale aby též reflektovaly situaci na daném trhu, a to tak, aby na tomto trhu byla zachována přiměřená, tj. bezdůvodně neomezovaná soutěž.
66. Úřad se se zřetelem ke shora uvedeným obecným východiskům ve smyslu naplnění požadavků zákona co do zásady přiměřenosti a zákazu diskriminace v šetřené věci zabýval posouzením podmínek kritéria technické kvalifikace stanovených v bodě 4.5. písm. b) zadávací dokumentace, konkrétně tedy podmínky spočívající v předložení *»NBÚ certifikátu dle zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti; osvědčení na stupeň "Důvěrné"«* a posoudil všechny skutečnosti, které by mohly odůvodnit požadavek obviněného na předložení osvědčení NBÚ dle zákona o ochraně utajovaných informací, a to pro přístup k utajované informaci stupně utajení „Důvěrné“.
67. V šetřeném případě tedy obviněný požadoval, aby dodavatelé předložili osvědčení NBÚ dle zákona o ochraně utajovaných informací, a to pro přístup k utajované informaci stupně utajení „Důvěrné“, které by však dle zákona o ochraně utajovaných informací mělo být použito v případech, když dodavatelé během plnění veřejné zakázky budou mít přístup k utajovaným informacím, resp. zadavatel musí plnit při zadávání veřejné zakázky povinnosti dle zákona o ochraně utajovaných informací. Úřad na tomto místě opětovně uvádí, že při stanovení zadávacích podmínek, zvláště pak kritérií kvalifikace, je povinností každého zadavatele vyplývající ze zásad uvedených v § 6 zákona zabývat se specifiky předmětu veřejné zakázky a situací na trhu poptávaného plnění tak, aby zadavatel svým postupem v zadávacím řízení nedůvodně již předem nevyločil některé dodavatele z účasti v zadávacím řízení. Zadavatel

tak nesmí stanovit zadávací podmínky takovým způsobem, aby omezovaly hospodářskou soutěž bezdůvodným zvýhodňováním nebo znevýhodňováním určitých hospodářských subjektů, nemá-li příslušná zadávací podmínka oporu v legitimních (odůvodněných) potřebách zadavatele.

68. Úřad konstatuje, že předmětem plnění veřejné zakázky jsou dle bodu 2.2.1. zadávací dokumentace „*externí spisové služby (převoz a uložení zdravotnické dokumentace, vedení evidence dokumentace a její skartace)*“. Obviněný ve vyjádření k podnětu uvedl, že požadavek na doložení osvědčení NBÚ pro stupeň „Důvěrné“ je nezbytný k ochraně citlivých osobních údajů ve zdravotnické dokumentaci, mj. v případě politických činných osob. K uvedenému Úřad uvádí následující.
69. Jak vyplývá z § 53 odst. 2 zákona o zdravotních službách, zdravotnická dokumentace obsahuje především údaje o pacientech, jako např. jméno a příjmení, datum narození, pohlaví, adresu trvalého bydliště, údaje o zdravotním stavu, anamnézu a další informace související se zdravotním stavem pacienta. Úřad se proto zaměřil na to, zda takové informace jsou sto naplnit definici utajované informace pro stupeň „Důvěrné“ ve smyslu §2 a § 4 zákona o ochraně utajovaných informací.
70. Jak vyplývá z § 2 písm. a) zákona o ochraně utajovaných informací, utajovanou informací je pouze taková informace, jejíž vyzaření nebo zneužití může způsobit újmu zájmům České republiky nebo být pro tyto zájmy nevýhodné. V § 4 zákona o ochraně utajovaných informací je dále stanoveno, že stupeň „Důvěrné“ je vyhrazen pro informace, jejichž vyzaření neoprávněné osobě či jejichž zneužití by mohlo způsobit prostou újmu zájmům České republiky. Z uvedeného vyplývá, že přestože údaje uvedené ve zdravotnické dokumentaci dle § 53 odst. 2 zákona o zdravotních službách jsou citlivé, nespĺňují kritéria pro utajované informace ve smyslu zákona o ochraně utajovaných informací, neboť neobsahují žádné informace, jejichž vyzaření by mohlo způsobit újmu zájmům České republiky nebo být pro tyto zájmy nevýhodné. Ochrana osobních údajů, včetně údajů o veřejně známých nebo politicky činných osobách, spadá pod režim GDPR, který již sám stanovuje přísná technická a organizační opatření k zajištění bezpečnosti těchto dat. Požadavek na osvědčení NBÚ pro stupeň „Důvěrné“ proto v tomto kontextu představuje nepřiměřené opatření, které neodpovídá povaze a rizikům spojeným s předmětem veřejné zakázky. Tento požadavek bezdůvodně omezuje okruh možných dodavatelů, což není ospravedlnitelné ani skutečností, že zdravotnická dokumentace obsahuje citlivé údaje o politicky činných osobách, neboť se týká individuálního soukromí, nikoli státních zájmů. Uvedeného si je ostatně zjevně vědom i sám obviněný, jelikož ve svém vyjádření k podnětu uvedl, že „*Zdravotnická dokumentace, ač není klasifikována jako utajovaná informace podle Zákona o ochraně utajovaných informací, vyžaduje podobnou úroveň ochrany z důvodu obsahu citlivých osobních údajů.*“.
71. Nadto Úřad doplňuje, že výše uvedené potvrzuje i samotný podnět NBÚ, jakožto subjektu vydávajícího předmětný certifikát, který zjistil, že se zdravotnická dokumentace, jejíž archivace je předmětem veřejné zakázky, nijak netýká utajovaných informací, tedy že její součástí nejsou dokumenty obsahující informace ve stupni utajení „Důvěrné“ nebo vyšší. Sám obviněný pak neuvedl, jakým, způsobem by vyzaření informací uvedených ve zdravotnické dokumentaci

bylo schopno ohrozit zájmy České republiky, a tedy neprokázal že by měl legitimní potřebu šetření požadavek technické kvalifikace požadovat.

72. S ohledem na výše uvedené má tak Úřad daný požadavek obviněného za nepřiměřený předmětu veřejné zakázky.
73. Úřad dále uvádí, že řešený požadavek na technickou kvalifikaci je také diskriminační, neboť zvláště s ohledem na předmět šetřeného případu má Úřad za to, že přísný požadavek na předložení osvědčení NBÚ dle zákona o ochraně utajovaných informací, a to pro přístup k utajované informaci na stupeň „Důvěrné“, má významný potenciál ovlivnit rozsah potenciálních dodavatelů, kteří by se jinak mohli ucházet o veřejnou zakázku, resp. daný požadavek obviněného vytváří bezdůvodné překážky hospodářské soutěže pro dodavatele, kteří daným osvědčením nedisponují.
74. Úřad na základě výše uvedeného rekapituluje, že omezení hospodářské soutěže v šetřeném případě spatřuje ve vyloučení potenciálních dodavatelů, kteří by byli schopni veřejnou zakázku plnit, ale vzhledem k nastavení kvalifikačních kritérií, tj. výše popsaného požadavku na předložení NBÚ certifikátu na stupeň „Důvěrné“, se nebyli schopni účastnit zadávacího řízení. Obviněný pak nedostatečně zdůvodnil, proč by takoví dodavatelé neměli být způsobilí realizovat poptávané plnění. Obviněný tak neustál důkazní břemeno a neprokázal, že stanovená technická kvalifikace je skutečně odůvodnitelná a přiměřená vzhledem k předmětu veřejné zakázky. Obviněný tak namísto toho, aby si vymezením předmětné části kvalifikačního požadavku zajistil vícero nabídek od zkušených dodavatelů schopných realizovat předmět plnění, nedůvodně omezil hospodářskou soutěž, když ze zadávacího řízení vyloučil ty dodavatele, kteří nedisponují NBÚ certifikátem ve stupni utajení „Důvěrné“, a to navzdory skutečnosti, že sám NBÚ, jakožto subjekt vydávající dotčený certifikát je toho názoru, že předmět veřejné zakázky žádné utajované informace neobsahuje a že daný požadavek je nadbytečný a diskriminační. Uvedené vyplývá mj. ze skutečnosti, že obviněný ze zadávacího řízení vyloučil dodavatele Iron Mountain s.r.o. z důvodu nesplnění předmětného kvalifikačního požadavku, který nabídl nejnižší nabídkovou cenu a který by se tak, v případě, že by obviněný dotčený požadavek na prokázání technické kvalifikace nestanovil, mohl potenciálně stát vybraným dodavatelem.
75. Úřad se dále zabýval námitkou obviněného, že zadávací podmínky žádným způsobem některé dodavatele neznevýhodnily ani nediskriminovaly. Jak již bylo uvedeno výše, požadavek na předložení osvědčení NBÚ ve stupni „Důvěrné“ byl stanoven bez ohledu na skutečnou potřebu zajištění utajovaných informací. Přestože obviněný měl zájem zajistit bezpečné nakládání se zdravotnickou dokumentací, neprokázal, že by bylo nezbytné, aby uchazeči o veřejnou zakázku disponovali tímto specifickým osvědčením, zvláště když vydavatel tohoto osvědčení (NBÚ) jednoznačně uvedl, že předmět veřejné zakázky utajované informace neobsahuje. Tvrzení obviněného, že zadávací podmínky, resp. dotčený požadavek nikoho neznevýhodnil ani nediskriminoval, pak Úřad považuje za nepodložené, neboť předložení osvědčení NBÚ stupně „Důvěrné“ je specifický a zjevně omezující požadavek, který vyloučil z účasti na veřejné zakázce dodavatele, kteří nejsou držiteli takového osvědčení, přestože by splňovali všechny ostatní kvalifikační podmínky a plnění veřejné zakázky by tak v případě, kdy



by zadavatel dotčený požadavek nestanovil, mohli realizovat. Uvedené dokládá případ dodavatele Iron Mountain s.r.o., který přestože nabídl nejnižší nabídkovou cenu nebyl vybrán jako dodavatel a byl ze zadávacího řízení vyloučen právě na základě nepředložení požadovaného certifikátu. Úřad má tedy jednoznačně za prokázané, že požadavek na předložení NBÚ certifikátu ve stupni „Důvěrné“ byl nastaven diskriminačně, přičemž tento požadavek zjevně omezil hospodářskou soutěž.

76. K námitce obviněného, že Úřad k jeho tvrzení ze dne 18. 12. 2023 přistoupil čistě mechanicky a nezohlednil rizika, jimž zadavatel při přesouvání zdravotnické dokumentace do externích prostor jiného subjektu čelí a že zdravotnická dokumentace spadá do zvláštní kategorie osobních údajů podle čl. 9 GDPR vyžadujících zvláštní ochranu, Úřad uvádí následující. Přestože lze zajisté přisvědčit obviněnému, že zdravotnické záznamy jsou citlivými osobními údaji, Úřad zdůrazňuje, že GDPR nestanovuje povinnost, aby správce nebo zpracovatel zdravotnické dokumentace musel být držitelem certifikátu NBÚ pro utajované informace stupně „Důvěrné“. Úřad uvádí, že zákon o ochraně utajovaných informací se vztahuje pouze na utajované informace, nikoli na citlivé osobní údaje podle GDPR, přičemž v citovaném zákoně nejsou stanoveny žádné výjimky umožňující zdravotnickou dokumentaci do utajovaných informací podřadit. Zdravotnická dokumentace tedy není utajovanou informací ve smyslu zákona o ochraně utajovaných informací.
77. Úřad doplňuje, že ačkoli GDPR v článku 32 ukládá správcům a zpracovatelům povinnost zavést odpovídající technická a organizační opatření k zabezpečení osobních údajů, GDPR samo o sobě nestanovuje, aby tato opatření zahrnovala certifikaci NBÚ pro stupeň „Důvěrné“. Zadavatel neprokázal, že by bez tohoto osvědčení nemohla být zdravotnická dokumentace jinak adekvátně zabezpečena (např. určitými režimovými opatřeními apod.) a samotné GDPR požaduje implementaci vhodných technických a organizačních opatření, která však nejsou závislá na splnění požadavků dle zákona o ochraně utajovaných informací. Jak již bylo uvedeno výše, zdravotnická dokumentace, byť Úřad nijak nerozporuje její vysokou citlivost, nespadá do kategorie utajovaných informací, protože požadavek obviněného nelze odůvodnit potřebou zabezpečení podle GDPR a obviněný tak k její ochraně měl stanovit jiná, přiměřená opatření. Úřad má za to, že není přitom jeho úkolem, aby za zadavatele taková nezbytná konkrétní jednotlivá opatření či jejich souhrn vymýšlel, bezpochyby však povinností obviněného bylo hledat taková opatření, která jsou v mezích zákona. Způsob, který obviněný zvolil však meze zákona překračuje, neboť nepředstavuje omezení hospodářské soutěže, které by si obviněný obhájil jako nezbytné a důvodné.
78. S ohledem na výše uvedené Úřad konstatuje, že obviněný stanovil zadávací podmínky veřejné zakázky v rozporu s § 36 odst. 1 zákona ve spojení se zásadami přiměřenosti a zákazu diskriminace stanovenými v § 6 odst. 1 a 2 zákona, když v rámci požadavků na technickou kvalifikaci podle § 79 odst. 2 písm. e) zákona v bodě 4.5. písm. b) zadávací dokumentace stanovil požadavek na předložení *»NBÚ certifikátu dle zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti; osvědčení na stupeň „Důvěrné“«*, aniž obviněný odůvodnil, že by k přístupu k utajované informaci tohoto či vyššího stupně utajení při plnění veřejné zakázky mohlo dojít, a bezdůvodně tak stanovil požadavek nepřiměřený

předmětu veřejné zakázky vytvářející překážku v hospodářské soutěži, čímž znemožnil účast v soutěži o veřejnou zakázku dodavatelům, kteří nejsou držiteli výše uvedeného osvědčení. Obviněný tedy tímto způsobem bezdůvodně stanovil požadavek nepřiměřený předmětu veřejné zakázky a nedůvodně omezil hospodářskou soutěž, když bez legitimního důvodu znemožnil účast v soutěži o veřejnou zakázku dodavatelům, kteří nejsou držiteli uvedeného osvědčení.

79. Úřad tudíž konstatuje, že dovedl naplnění první části skutkové podstaty přestupku obviněného dle ustanovení § 268 odst. 1 písm. b) zákona, tedy že obviněný stanovil zadávací podmínky v rozporu se zákonem.
80. Pokud jde o další podmínku nutnou k naplnění skutkové podstaty přestupku dle § 268 odst. 1 písm. b) zákona, Úřad konstatuje, že dne 12. 7. 2023 uzavřel obviněný smlouvu na veřejnou zakázku s vybraným dodavatelem.
81. S ohledem na vše výše uvedené Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

#### **K výroku II. tohoto rozhodnutí – uložení pokuty**

82. Úřad ve výroku I. tohoto rozhodnutí konstatoval, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. b) zákona tím, že stanovil zadávací podmínky veřejné zakázky v rozporu s § 36 odst. 1 zákona ve spojení se zásadami přiměřenosti a zákazu diskriminace stanovenými v § 6 odst. 1 a 2 zákona, když v rámci požadavků na technickou kvalifikaci podle § 79 odst. 2 písm. e) zákona v bodě 4.5. písm. b) zadávací dokumentace stanovil požadavek na předložení *»NBÚ certifikátu dle zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti; osvědčení na stupeň "Důvěrné"«*, aniž obviněný odůvodnil, že by k přístupu k utajované informaci tohoto či vyššího stupně utajení při plnění citované veřejné zakázky mohlo dojít, a bezdůvodně tak stanovil požadavek nepřiměřený předmětu veřejné zakázky vytvářející překážku v hospodářské soutěži, čímž znemožnil účast v soutěži o veřejnou zakázku dodavatelům, kteří nejsou držiteli výše uvedeného osvědčení, a zadal veřejnou zakázku, když dne 12. 7. 2023 uzavřel smlouvu s vybraným dodavatelem.
83. Úřad posoudil postup obviněného a vzhledem ke zjištěným skutečnostem přistoupil k uložení pokuty.
84. Odpovědnost za přestupek zaniká mj. uplynutím promlčecí doby, která podle § 270 odst. 5 zákona činí 5 let.
85. Podle § 31 odst. 1 zákona o přestupcích promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku; dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán. Je-li znakem přestupku účinek, promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy takový účinek nastal.
86. V návaznosti na výše uvedené Úřad před uložení pokuty ověřil, zda je naplněna podmínka dle § 270 odst. 5 zákona. Ke spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí došlo dne 12. 7. 2023, kdy obviněný uzavřel s vybraným dodavatelem smlouvu na veřejnou zakázku. Řízení o přestupku je zahájeno doručením tohoto rozhodnutí. Z uvedeného vyplývá,

že promlčecí doba ve vztahu k projednávanému přestupku neuplynula a odpovědnost obviněného za projednávaný přestupek uplynutím promlčecí doby nezanikla.

87. Podle § 268 odst. 2 písm. a) zákona lze za přestupek podle § 268 odst. 1 zákona, nepoužije-li se postup podle § 268 odst. 3 zákona, uložit pokutu do 10 % ceny veřejné zakázky, nebo do 20 000 000 Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit, jde-li o přestupek podle § 268 odst. 1 písm. a) až c) zákona.
88. Pro potřeby stanovení horní hranice možné pokuty vycházel Úřad z ceny veřejné zakázky, která činí dle přílohy č. 1 smlouvy částku ve výši 2 599 400 bez DPH (tj. při 21% sazby daně 3 145 274 Kč vč. DPH). Horní hranice možné pokuty (10 % z částky ve výši 3 145 274 Kč) v souladu s § 268 odst. 2 písm. a) zákona tedy činí po zaokrouhlení částku ve výši 314 527 Kč.
89. Úřad se dále zabýval tím, zda přestupek, za který je obviněnému nyní ukládán trest, není v souběhu s dalšími přestupky obviněného, resp. zda se obviněný nedopustil právě projednávaného přestupku dříve, než bylo vydáno rozhodnutí, jímž mu byla uložena pokuta za spáchání jiného přestupku. Tento postup Úřadu vychází z konstantní rozhodovací praxe správních soudů, kdy je možné uvést rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 18. 6. 2009, č. j. 1 As 28/2009 – 62, popřípadě rozsudek NSS ze dne 16. 9. 2016 č. j. 6 As 245/2015 – 33. V prvně uvedeném rozsudku NSS konstatoval, že *„soud dovodil, že při trestání správních deliktů týmž správním orgánem se přiměřeně uplatní i principy ovládající souběh trestných činů. Nutnost aplikovat tento trestněprávní institut vyplývá z obecné potřeby použít ve prospěch obviněného analogii z trestního práva ve správním trestání všude tam, kde vzhledem k neexistenci jednotného kodexu správního trestání v českém právním řádu nejsou výslovně upraveny některé základní zásady a instituty, jež by měly být zohledněny v případě jakéhokoliv veřejnoprávního deliktu. K této zásadě se již Nejvyšší správní soud vyslovil např. ve svém rozsudku ze dne 16. 4. 2008, č. j. 1 As 27/2008 - 67, dle něhož »použití analogie ve správním trestání je přípustné, a to v omezeném rozsahu, pouze tam, kdy to, co má být aplikováno, určitou otázkou vůbec neřeší, nevede-li takový výklad k újmě účastníka řízení a ani k újmě na ochraně hodnot, na jejichž vytváření a ochraně je veřejný zájem.«* Soud dále pokračuje tak, že *„[t]restněprávní doktrína uvádí, že souběh »je dán tehdy, jestliže se pachatel dopustil dvou nebo více trestných činů dříve, než byl pro některý z nich vyhlášen soudem prvního stupně odsuzující rozsudek za podmínky, že tento rozsudek později nabyl právní moci a že o něm neplatí fikce neodsouzení«* (viz Šámal, P., Púry, F., Rizman, S.: *Trestní zákon. Komentář. I. díl. 6., doplněné a přepracované vydání. C. H. Beck, Praha, 2004, str. 26*).“ Současně je v citovaném rozsudku uvedeno, že pro potrestání souběhu není bezpodmínečně nutné vedení společného řízení, ale je nezbytné použití absorpční zásady, pakliže zde existují sbíhající se správní delikty (nyní přestupky).
90. Úřad zjistil, resp. ověřil, že v právě projednávaném případě nejsou přestupky obviněného v souběhu s žádnými dalšími přestupky (správními delikty) obviněného. Vzhledem k právě řečenému tedy Úřad nemusel přikročit k analogickému uplatnění institutu souhrnného trestu.

91. Podle § 37 písm. a) a c) zákona o přestupcích se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k povaze a závažnosti přestupku a k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem.
92. Podle § 38 zákona o přestupcích je povaha a závažnost přestupku dána zejména významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen, dále významem a rozsahem následku přestupku a okolnostmi jeho spáchání (Úřad zde uvádí pouze ty skutečnosti citovaného ustanovení zákona o přestupcích, které jsou relevantní ve vztahu k posuzovanému případu).
93. Úřad v této souvislosti uvádí, že závažnost přestupku, která je v šetřeném případě skutečností rozhodnou pro určení výměry pokuty, je obecnou kategorií poměřující rozsah dopadu konkrétního protiprávního jednání na specifický právem chráněný zájem s přihlédnutím k významu tohoto chráněného zájmu. Stupeň závažnosti, tedy společenské škodlivosti přestupku, je dán konkrétní intenzitou naplnění znaků skutkové podstaty přestupku. Při posuzování závažnosti přestupku tedy není hlavním kritériem jeho skutková podstata, ale intenzita skutkových okolností, s jakou došlo k porušení právem chráněných hodnot a zájmů v konkrétním případě. Z hlediska určení výměry pokuty je proto nutno hodnotit nejen jaké výsledky byly přestupkem způsobeny, ale také jakou měly intenzitu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 106/2012 ze dne 6. 6. 2013).
94. V rámci posouzení povahy a závažnosti přestupku Úřad shledal závažnost spáchaného přestupku především v následku jednání obviněného. Úřad opětovně konstatuje, že jednáním obviněného došlo k omezení soutěžního prostředí, které je základním předpokladem dosažení efektivního vynakládání veřejných prostředků coby hlavního účelu zákona. Obviněný stanovil kvalifikační kritéria technické kvalifikace veřejné zakázky tak, že je mohl splnit pouze ten kdo předložil osvědčení NBÚ dle zákona o ochraně utajovaných informací stupně utajení „Důvěrné“, přestože tento požadavek nebyl vzhledem k povaze předmětu veřejné zakázky přiměřený, čímž obviněný zásadním způsobem omezil okruh potenciálních dodavatelů. V důsledku jednání obviněného se tak zadávacího řízení nemohli účastnit potenciální dodavatelé, kteří by byli schopni předmět veřejné zakázky realizovat. V případě, kdy by obviněný postupoval v souladu se zákonem a při stanovení kritérií technické kvalifikace by přihlížel k povaze předmětu veřejné zakázky, mohl by v konečném důsledku získat ekonomicky výhodnější řešení, a to včetně nabídky od dodavatele Iron Mountain s.r.o., který podal ekonomicky nejvýhodnější nabídku. Po zvážení všech okolností šetřeného případu Úřad posoudil závažnost přestupku v šetřeném případě jako vysokou.
95. Jako polehčující okolnost Úřad spatřuje to, že v šetřeném zadávacím řízení byly podány celkem tři nabídky (přičemž však dodavatel Iron Mountain s.r.o. byl ze zadávacího řízení vyloučen), a tudíž je zjevné, že hospodářská soutěž nebyla zcela vyloučena, když obviněný neobdržel a následně nehodnotil pouze jednu nabídku (vybraného dodavatele).
96. Úřad neshledal v šetřeném případě žádné další polehčující okolnosti ani žádné přitěžující okolnosti.

97. Úřad při stanovení výše pokuty dále přihlédl i k ekonomické situaci obviněného. Z výroční zprávy obviněného za rok 2023 ze dne 22. 2. 2024 uveřejněné na internetových stránkách obviněného<sup>1</sup>, resp. z výkazu zisku a ztrát v této výroční zprávě uvedeného je zřejmé, že obrat obviněného je v řádu miliard korun. Úřad konstatuje, že stanovenou výši pokuty nelze vzhledem k finančním prostředkům, kterými obviněný disponuje, považovat za nepřiměřeně zasahující (a v tomto smyslu nespravedlivou) ekonomickou situaci obviněného.
98. V této souvislosti Úřad poznamenává, že pokuta uložená obviněnému za nedodržení postupu stanoveného zákonem má mj. splnit dvě základní funkce právní odpovědnosti, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem, a funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. Stanovená výše pokuty podle Úřadu dostatečně naplňuje obě funkce právní odpovědnosti.
99. Úřad posoudil postup obviněného ze všech hledisek a s ohledem na výše uvedené rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.
100. Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu pro Jihomoravský kraj zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710, variabilní symbol – IČO obviněného.

#### **K výroku III. tohoto rozhodnutí – uložení úhrady nákladů řízení**

101. Správní orgán podle § 95 odst. 1 přestupkového zákona uloží obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Pokud bylo rozhodnutí o přestupku zrušeno jiným orgánem veřejné moci a tato skutečnost má za následek nesplnění podmínek pro uložení náhrady nákladů řízení, správní orgán nahrazené náklady vrátí.
102. Vzhledem k tomu, že přestupkový zákon v současné době náklady řízení blíže neupravuje, musel správní orgán vycházet z obecného právního předpisu, kterým je správní řád.
103. Podle § 79 odst. 5 správního řádu uloží správní orgán povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti. Podle citovaného ustanovení správního řádu výši paušální částky nákladů řízení stanoví prováděcí právní předpis. Tímto předpisem je vyhláška č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška“), která v § 6 odst. 1 stanoví, že paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 2 500 Kč.
104. Jelikož v daném případě Úřad zahájil správní řízení z moci úřední, neboť dospěl k závěru, že se obviněný dopustil přestupku, je zřejmé, že řízení bylo vyvoláno porušením právní povinnosti obviněného, a Úřad je tedy povinen obviněnému uložit náhradu nákladů řízení ve výši stanovené vyhláškou. Z tohoto důvodu Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí.

---

<sup>1</sup> Dostupné na <https://www.fnmotol.cz/o-nas/vyrocní-zpravy/>

105. Náklady řízení jsou splatné do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 19-24825621/0710, variabilní symbol 2024000699.

### **POUČENÍ**

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 602 00 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu se podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona činí výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

Mgr. Markéta Dlouhá  
místopředsedkyně

### **Obdrží**

Fakultní nemocnice v Motole, příspěvková organizace, V úvalu 84/1, 150 00 Praha

### **Vypraveno dne**

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy